

Krigare bli vid din läst när häcklarna skrattar som mest
böj dig ej för hån eller för spe.
Svik ej dig själv och din tro, låt hatet och skratten bero
du ser vad andra icket vilja se.

Fåren hatar hedehunden ty han påminner fåren om en best
man vill ha honom gömd och bunden, hatad, hånad, skynd som pest
.
Med huvudet långt ned i sanden i tron att faran inte finns
får väktaren blott kalla handen, alla blundar, ingen minns.

Lejonhjärtat slår när björnen står vid grinden
spring dit ej andra rår, låt oss spränga fram.
Känn dit hjärtas slag, känn den kalla vinden
den skall gry en dag förutan skuld och skam.

När tiden har kommit för strid blir häcklaren blyg som oblid
och söker skydd i skuggan av din sköld.
Låt honom göra sin bikt, gör sedan endast din plikt
imorgon väntar hungersnöd och köld.

Ja fåren hatar hedehunden för han minner dem ständigt om varg
men när vargen kommer vandrar hunden dit där vintern väntar kal
l.
Pöbeln har ej insett vikten att slå vakt om vad dom har
dom häcklar den som axlar plikten och hatar den som klingan dra
r.

Lejonhjärtat slår när björnen står vid grinden
spring dit ej andra rår, låt oss spränga fram.
Känn dit hjärtas slag, känn den kalla vinden
den skall gry en dag förutan skuld och skam.

Hedehund håll fast ditt vapen med skorpionens grepp av järn
men trots emot vidundergapen ställer vi oss till motvärn.
Ett lejon dväljs i varje hjärta som av frihetslängtan slå
som tyngt av sorger, ve och smärta ändock emot striden gå.

Lejonhjärtat slår när björnen står vid grinden
spring dit ej andra rår, kämpa eller dö.
Känn dit hjärtas slag, känn den kalla vinden
den skall gry en dag, gå leijonasydän.